

andet: faste Regler for Udbetaling af Bonus til Anstaltens Interessenter. Den første Del har jo en vis Sammenhæng med de to næste Forslag paa Dagsordenen, og alle 3 Forslag have jo ogsaa slaaet Følge i det andet Ting. De ere blevne vedtagne samme Dag ved tredie Behandling og ere sendte over til Landstinget den 1ste Marts. Det første Forslag vedtoges med 70 Stemmer mod 3; de to andre Forslag vedtoges enstemmigt med henholdsvis 74 og 77 Stemmer. Med Hensyn til Betimeligheden af at inddrage de 11 Mill. i Statskassen er der ingen Uoverensstemmelse til Stede. Det ærede Medlem, som nu satte sig, var ganske sikker paa, at der var fuldstændig Hjemmel dertil i Loven af 18 Juni 1870 § 21. Der var ikke Spor af Tvivl om Berettigelsen til at inddrage disse Penge i Statskassen. Han var endvidere sikker paa, at Beløbet paa ingen Maade var sat for højt. Han havde Tillid til de Beregninger, som ligge til Grund for Forslaget; dem kunde man stole paa. Jeg deler ganske denne Betragtning. Statsanstalten vil sikkert nok kunne afgive disse 11 Mill. Kr. og endda have rigelige Midler i Hænde til Dækning af de den paahvilende Forpligtelser. Med Hensyn til Berettigelsen af at inddrage disse 11 Mill. Kr. anser jeg det i øvrigt for overflødigt at komme nærmere ind derpaa, da man, som sagt, er enig om, at der er tilstrækkelig Hjemmel dertil, og der desuden i Anmærkningerne til Regeringens Lovforslag gives særdeles gode Grunde derfor.

Med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkninger om, at det kunde være en Skønssag, hvorvidt det i Øjeblikket var betimeligt at inddrage disse Penge i Statskassen, samt, hvortil de skulle anvendes, vil jeg udtale, at jeg er enig i den Betragtning, at det vilde være uforsvarligt, om man inddrog de 11 Mill. Kr. i Statskassen, saaledes at de sivede væk til Dækning af dens aarlige Fornødenheder. Det er i sin Orden, naar man saaledes paa een Gang inddrager 11 Millioner, at Pengene anvendes til et bestemt Formaal. Det ærede Medlem opholdt sig over, at det ikke udtrykkelig var sagt i dette Lovforslag, hvortil de 11 Millioner skulde bruges, ligesom det heller ikke var sagt i det næste Forslag om Laanefonden, hvorfra de der omtalte 11 Millioner skulde komme. Jeg vil dertil bemærke, at ganske vist er det ikke udtrykkelig nævnt, men Forbindelsen er jo let at faa fat paa. De 11 Mill. Kr., vi inddrage ved denne

Lov, blive uden videre tagne i Brug ved den næste Lov og komme til at udgøre en Del af den Grundfond, som behøves til Udførelsen af denne. Naar der har været talt om, at hele dette Beløb burde anvendes som en Grundfond for en Folkeforsikring — det var det ærede Medlem ogsaa inde paa —, vil jeg dertil sige, at jeg finder det urimeligt at tage Hatten af, før man ser Manden, og at tænke paa en Grundfond for en Institution, om hvilken man for Tiden ikke ved, om den overhovedet bliver til noget. Den nævnte Sag er jo Genstand for Overvejelse i en Kommission, og det er derfor rimeligt at vente og se, hvad der kommer ud af dennes Arbejde, og hvorledes Rigsdagen vil stille sig til dens Forslag. Til den Tid er det tidsnok at tænke paa, hvordan den mulige Grundfond for Folkeforsikringen skal dannes. Derimod skønner jeg ikke rettere, end at der nu er en udmærket Lejlighed til Anvendelse af de 11 Millioner, nemlig til det, hvorom der tales i det følgende Lovforslag, det vil sige Statslaanefonden. Jeg skal dog ikke komme ind paa den for Øjeblikket, da jeg ventelig siden vil faa Lejlighed dertil.

Med Hensyn til den anden Del af Lovforslaget, er jeg ligesom det ærede Medlem enig i, at det er fortrinligt, at der fastslaas vedvarende bestemte Regler for Bonusudbetalingen, og ogsaa her er jeg sikker paa, at der ikke gøres de nuværende Interessenter nogen som helst Uret. Jeg gaar ud fra, at ligesom det er Interessenternes Pligt at betale alt, hvad deres Forsikring koster Statsanstalten: Risiko og Administration og desuden hvad der er nødvendigt til Opsamling af en Reservefond til Dækning af muligt Tab, saaledes er det deres Ret at faa det fulde Udbytte udbetalt af deres Præmier; men heller ikke mere. Og jeg har den Tro, at hvad der her foreligger for os, hviler paa et saadant Grundlag, at Interessenternes Tarv i enhver Henseende sker Fyldest, og jeg skal derfor tiltræde ogsaa denne Del af Lovforslaget, som jeg med disse Bemærkninger i det hele taget skal anbefale.

Hey: Naar ogsaa jeg anbefaler den foreslaaede Overførelse af de 11 Mill. fra Statsanstalten til Statskassen, gør jeg det, fordi jeg finder baade, at det er ganske lovhjemlet, og at det er forsvarligt og rigtigt, som Forholdene ligge for. Jeg henleder kun Opmærksomheden paa et Forhold, som taler for denne Overførelse, og som, saa vidt jeg ved, ikke hidtil har været